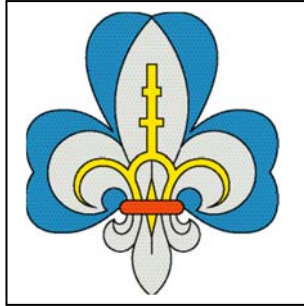

Peter Janota

Rad Strieborného vlka a Rad Strieborného trojlístka

Slovenský skauting 2019
Historická komisia SLSk

Skautské vyznamenanie Rad Strieborného vlka a Rad Strieborného trojlístka

Prečo práve VLK?

Zakladateľ svetového skautingu, sir Baden Powell lord of Gilwell, na otázku, čo je to skauting, by bez váhania odpovedal: „Skauting je hra!“ Pravda nie akákoľvek hra, akákoľvek honba za zážitkami niekedy diskutabilnej kvality, ale hra zmysluplná, ktorá mladého človeka zaujímavou formou vedie a vychováva zdravého, čestného, morálne vyspelého, vzdelaného a láskavého muža, či ženu.

Nie náhodou sa preto bibliou skautingu, najmä jeho najmladšej generácie – vlčat, stala rozprávková „Kniha džunglí“ Rudyarda Kiplinga, ktorá v zmysle týchto vlastností úspešne prevádza ľudské mláďa Maugliho, ťažkými životnými podmienkami a nástrahami divokej džungle. Vodcom, učiteľom a ochrancom okrem iných obyvateľov džungle, sa mu stal skúsený a neohrozený vodca vlčej svorky, ktorá ho prijala za vlastného.

Neprekvapuje preto, že „chiefscout“ za najvyššie vyznamenanie anglických skautov zvolil drobnú plastiku doprava kráčajúceho vlka, zavesenú na nákrčnej stuhe. Nie je to nik iný než Akela, vodca vlčej svorky. A doprava kráčajúci vlk je tiež symbolom vodcovského princípu výchovy uplatňovanom v skautingu.

Genezis Radu Strieborného vlka a trojlístka

Počas prvých rokov skautingu BP presadzoval, aby Strieborný vlk bol udeľovaný skautom, ktorí spravili pre skautské hnutie mimoriadne hodnotnú prácu. Bol udeľovaný kráľovským skautom a ostal ocenením mládeže do roku 1922, keď sa stal cenou pre dospelých dobrovoľníkov za služby skautingu.

Strieborný vlk zavesený na tmavozelenej a žltej stuhe bolo najvyššie ocenenie anglického skautského hnutia.

Vyznamenanie bolo svetovou skautskou pospolitosťou vysoko cenené, ale začal prevyšovať názor, že **Strieborný vlk** (Silver Wolf) je predovšetkým britská skautská dekorácia. V súlade s tým, v roku 1934, bol zriadený **Bronzový vlk** (Bronze Wolf Award), ako jediné vyznamenanie udeľované Svetovým skautským výborom. Výbor ho prijal a schválil v Stockholme 2. augusta 1935.

Celosvetový Rad **Bronzový vlk** udeľuje Svetový skautský výbor (WSC) ako uznanie vynikajúcej služby jednotlivca svetovému skautskému hnutiu. Je to najvyššie vyznamenania na svete, aké môže byť udelené skautskému vodcovi. Tiež je to jediné vyznamenanie, ktoré udeľuje WSC. Od vzniku vyznamenania bolo udelené menej než 400 skautom na svete.

1912 - Prvá zmienka o Striebornom Vlkovi, najvyššom vyznamenaní anglických skautov, je vo Svojsíkových Základoch junáctvi z roku 1912: „**Strieborný vlk** sa udeľuje kráľovskému skautovi po najmenej dvojročnej činnosti, ak sa osvedčil v dvanástich oboroch (odborka), alebo sa vyznamenal mimoriadnym skautským výkonom. **Čestný Strieborný vlk** sa udeľuje za výnimočnú záslužnú činnosť v prospech skautingu.

Pozn: Skaut, ktorý sa chce stať kráľovským skautom, musí byť skautom I. triedy, preukázať schopnosť v pozorovaní a spraviť tri z nasledujúcich skúšok: ošetrovanie, streľba, jazda na bicykli, jazda na člne, signalizácia, trubačstvo.

1919 - Po skončení I. svetovej vojny, prišlo k mimoriadnemu záujmu o skauting v ČSR a ABS uvažoval, ktorú formu prevziať a ako ju organizovať, z veľa dôvodov bolo rozhodnuté, zaviesť u nás baden-powellovský systém a tým v podstate aj stupne zdatnosti a vyznamenania anglických skautov. Tak sa stalo, že skauti v ČSR už koncom roku 1919 boli informovaní o najvyššom a najčestnejšom skautskom vyznamenaní – Striebornom vlvkovi. V tom čase mal byť určený aj pre skautky.

1920 – Cez prázdniny sa konalo v Londýne I. medzinárodné skautské Jamboree, ktorého sa zúčastnila malá delegácia novo založeného Svazu junáku skautu Republiky Československé (SJS-RČS) vedená náčelníkom br. Antonínom Benjamínom Svojsíkom (ABS). Vtedy prišlo k prvému osobnému stretnutiu ABS s sirom Baden-Powellom (BP), s ktorým bol ABS v písomnom styku už dlhší čas. BP pri tejto príležitosti dekoroval ABS **anglickým Čestným Strieborným vlvkom**. Tak sa dostalo toto vysoké vyznamenanie prvý raz do ČSR a stalo sa vzorom pre náš neskorší Rad Strieborného vlvka.

1921 – V tomto roku vyšla Svojsíková brožúra „Organisace“, spracovaná podľa anglického vzoru, v ktorej bolo ustanovené:

Strieborný vlk môže byť odmenou prvotriednym skautom vynikajúcim mravnou úrovňou, po najmenej dvojročnom skautovaní, ktorí získali minimálne 12 odboriek (povinne: prvá pomoc, jazda na bicykli, signalizácia, záchranárstvo a stopovanie) a tiež vykonali iné skautské činy (záchrana života za nebezpečných okolností, opakované skutky neohrozenosti, vytrvalosti a sebeobetovania).

1926 – V tomto roku mal ABS náčelník SJS - RČS 50 rokov a pri tejto príležitosti mu bol udelený odznak **Strieborný vlk**, ako najvyššie skautské vyznamenanie SJS RČS. Od tejto doby je vyznamenanie pokladané za najvyššiu poctu, ktorá môže byť preukázaná skautovi.

1930 – V druhom doplnenom vydaní Svojsíkovej „Organizácie“ z roku 1930 je uvedené, že Strieborný vlk je určený výhradne činovníkom a aby sa zdôraznil jeho význam, jeho udeľovaním boli poverené najvyššie zväzové orgány: (citát) **„Strieborný vlk – čestný odznak je najvyšším skautským vyznamenaním a býva udeľovaný na návrh Náčelníctva Hlavným stanom, alebo Valným zjazdom Zväzu, činovníkom za vynikajúce zásluhy o skauting, jeho propagáciu, šírenie a prehlbovanie skautskej myšlienky“**.

1934 – Keď bolo po dohode s Ministerstvom vnútra zrušené nosenie všetkých stupňov Svastiky (v čase do roku 1934 najvyššie vyznamenania po Striebornom vlkovi), podobajúcim sa nacistickým hákovým krížom a bol zavedený nový odznak „Skautská láska“. Pridelovanie radu Strieborného vlka bolo zverené Zboru nositeľov Strieborného vlka, ktorý podľa vnútornej smernice smel mať najviac 12 žijúcich členov (v tomto roku (1934) ich mal len 5). Bolo im odporučené, aby sa v skautskom živote zdravili spôsobom zavedeným v medzinárodnej praxi – rozovretým ukazovákom a prostredníkom – palec na prstenníku a malíčku.

1945 – Po vojne bola skautská organizácia v Československu rozdelená na Český Junák a Slovenský Junák. Diskutovalo sa o tom, či má byť Strieborný vlk zavedený aj na Slovensku. Pre nejednotné názory na verejnú, politickú a vojenskú činnosť niekoľko do úvahy prichádzajúcich kandidátov, nebolo vyznamenanie udelené nikomu z Čiech ani Slovenska.

1968 – Po obnove činnosti Českého a Slovenského Junáka a ustanovení federálneho Československého Junáka, bolo obidvomi stranami vyslovené pranie, aby udeľovanie **Strieborného vlka** bolo dané do kompetencie Československého Junáka.

1.12.1968 bol Uznesením Ústrednej rady Československého Junáka zriadený Rad Strieborného trojlístka pre skautky. Podmienky udeľovania sú obdobné, ako u Strieborného vlka. Prvé udelenia boli 22.februára 1969.

Podľa vypracovaného štatútu bol

- Odznak Strieborného vlka vyhlásený za Rad Strieborného vlka a bol mu daný charakter najvyššieho skautského vyznamenania v Československom Junáku.
- Udeľovaný doživotne a jeho udelenie bolo nezrušiteľné

- Počet jeho žijúcich nositeľov v ČSSR bol maximálne 12
- Zbor nositeľov tohto Radu bol oprávnený zaujímať stanoviská k dôležitým otázkam a problémom skautského hnutia
- Jeden člen Náčelníctva Československého Junáka mal byť poverený vedením matriky osôb poctených týmto vysokým vyznamenaním a zhromažďovaním všetkej dokumentácie o ich junáckej aj občianskej činnosti

Rad Strieborného trojlístka

Najvyššie skautské vyznamenanie je Rad Strieborného vlka. Skautky nezaviedli podľa anglických skautiek Rad Striebornej rybky. Až v roku 1968 prišiel predseda rady skupiny pre vyznamenania - Jiří Řehák s návrhom, aby sa pre skautky vytvorilo adekvátne vyznamenanie, ktoré by zodpovedalo Radu Strieborného vlka. Pretože v tej dobe sme nemohli žiadať o znovuprijatie do Svetovej asociácie skautiek, Náčelníctvo Československého Junáka prijalo 1.12.1968 návrh na nový Rad Strieborného trojlístka, ktorý mal byť vyjadrený strieborným medzinárodným trojlístkom. Bolo to vlastne prihlásenie sa k Svetovej asociácii skautiek a jej zásadám.

Strieborný vlk a Strieborný trojlístok v tomto období bol udeľovaný trikrát a to 23.11.1968 (Praha); 18.5.1969 (Žilina); 23.5.1970 (Praha). V Žiline sa stali prvými nositeľmi Strieborného vlka a Strieborný trojlístok aj skauti zo Slovenska. Bolo to pri príležitosti slávnostného zhromaždenia Slovenského Junáka k 50. výročiu skautingu na Slovensku.

1992 – 31.12. prišlo k rozdeleniu ČSFR na Českú a Slovenskú republiku. Tak isto, prišlo k rozdeleniu skautskej organizácie Český Junák a Slovenský skauting.

1993 - Slovenský skauting rozhodnutím Náčelníctva 17.4.1993 ustanovuje ako najvyššie vyznamenanie **Rad Strieborného vlka** a **Rad strieborného trojlístka**. Počet žijúcich členov a členiek je maximálne 7. V tom čase boli na Slovensku len traja držiteľia týchto (československých) vyznamenaní: br. Ivan Janček a ses. Mária Mikulová a Lýdia Jurajová Kyseľová. Táto skutočnosť bola príčinou, že Zbory nositeľov Radov „SV“ a „ST“ prakticky neexistovali. Nemali preto možnosť dohodnúť sa na ďalších udelení Radov.

Iniciatívu prebralo Náčelníctvo a svojim rozhodnutím dňa 14.10.1995 udelilo Rad Strieborného vlka šiestim bratom a Rad Strieborného trojlístka šiestim sestrám (ses. Lýdia Jurajová – Kyseľová medzičasom zomrela).

V ďalších rokoch Zbory nositeľov prijímali návrhy, zvažovali ich a následne podávali svoje uznesenia na Náčelníctvo a spoločne konsenzom rozhodli o udelení ďalším bratom a sestrám

Rad strieborného leva

Rad strieborného leva bolo najvyššie vyznamenanie československých exilových skautov. Bolo zriadené dňa 28. októbra 1988 prijatím stanov Európskou radou československých skautov v zahraničí. Rad mohol byť udelený len tomu, kto pre exilový skauting pracoval najmenej 20 rokov a mal veľké zásluhy o skautské hnutie. Rad sa udeľoval raz za dva roky pri konaní „Exilore“ (stretnutie československých exilových skautov)

Navrhnuť kandidáta na udelenie Radu mal právo každý člen „Európskeho poradného kruhu“. Udelenie sa konalo tajným hlasovaním. K udeleniu bola potrebná nadpolovičná väčšina prítomných členov poradného kruhu.

Rad vznikol v období vrcholiacich revolučných snáh na odstránenie totalitného režimu v Československu, čo sa napokon stalo v decembri 1989. Toto hektické obdobie určite ovplyvnilo aj voľbu symbolu Radu, ktorým sa stal lev, ako reminiscencia na štátny symbol ČSR a symbol boja za slobodu.

Až doteraz bolo udelených len sedem insígnií Radu siedmim nositeľom vrátane vodcovskej osobnosti revolučných snáh, neskoršieho prezidenta ČSFR a ČR Václava Havla.

Rad Strieborného vlka bol udeľovaný za obdobných podmienok, aké sa vyžadujú na udelenie československého Strieborného vlka.

Rad strieborného leva

Peter Janota – Slížik
12.9.2019

Venujem svojim rodičom Eleonóre Janotovej – Norike, nositeľke Radu strieborného trojlístka a Igorovi Janotovi - It'ovi, nositeľovi Radu strieborného vlka

Pod'akovanie za cenné návrhy a pripomienky patrí br. Miroslavovi Jízdnemu Orimovi, a sestre Daši Houskovej (Český Junák), bez ich pomoci, by tento materiál nebol kompletný.

Pramene:

<http://data-krizovatka.skauting.cz/plajner/14/obsah.htm> Rudolf Plajner: Nositelé Řádu stříbrného vlka

Archív Skautský institut, Praha

<http://www.so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2017/12/Jana-Vojackova-RST.pdf>

Vlasta Macková: Řád Stříbrného trojlístka – historie vyznamenání

Vlasta Macková: Řád Stříbrného trojlístka – historie vyznamenání – současné nositelky

Archív Dáša Housková

Archív Peter Janota

Jízdny Miroslav: Slovenská skautská symbolika, Slovenský skauting, Bratislava 2003

Jízdny Miroslav: Skautské rovnošatové odznaky, Slovenský skauting, Bratislava 2017

Kolektív autorov: Základné dokumenty Slovenského skautingu, Slovenský skauting, Bratislava 2007

Miloš Miltner: Český a Slovenský skauting v zahraničí, odznaky krojové, příležitostné, vyznamenání. M. Miltner, Švajčiarsko, súkromná tlač

Bruno Břečka: Kronika čs. skautského hnutí v letech 1900 – 1990

Foto:

Wikipedia

Archív Skautský institut, Praha

Archív Vlasta Macková

Archív Peter Janota

Kresby:

Jízdny Miroslav Ing.

Peter Janota: Rad Strieborného vlka a Rad Strieborného trojlístka

Neprešlo jazykovou úpravou

Korigoval a upravil: Ing. Miroslav Jízdny

Technické úpravy: Ing. Vojtech Brabenec

Slovenský skauting - Historická komisia 2019

Prílohy

Nositelia československého Radu Strieborného vlka 1919 – 1993

Priezvisko	Meno	Udelenie	Kde udelené
Svojsík	Antonin Benjamin	21.2.1926	Praha
Novák	Jan	10.1927	
Rössler - Ořovský	Josef	22.2.1930	
Schwarzer	Eduard	22.2.1930	
Ježek	Alois	1930	
Řehák	Bohuslav	1931	
Šrámek	Augustín	10.11.1931	
Šimánek	Josef	1931	
Charvát	Josef	26.11.1936	Brno
Plajner	Rudolf	19.6.1940	
Kulík	František	jar 1940	Vlašim
Filip	Ladislav	23.11.1968	Praha
Bursík	Bohuslav	23.11.1968	Praha
Martinovský	Jan Otakar	23.11.1968	Praha
Ureš	Eduard Ulbricht	23.11.1968	Praha
Jandus	František	23.11.1968	Praha
Neměc	František	23.11.1968	Praha
Horník (Hó)	Viktor	18.5.1969	Žilina
Stržínek	Miloslav	18.5.1969	Žilina
Janček	Ivan	18.5.1969	Žilina
Sum	Antonin	23.5.1970	Brno
Ozábal	Ludovít	27.5.1990	Žilina

Rad udelený neskautom

Masaryk	Tomáš Garrigue		2.1930	Praha
Rumunský král Carol II.			10.1936	Praha
Rumunský princ Mikuláš			10.1936	Praha
Rumunský skautský náčelník Teofil Sidorovič			10.1936	Praha
Rumunský skautský náčelník Ulisses Samboteanu			10.1936	Praha

(Pozn: Mená nositeľov Radu Strieborného vlka z Českého Junáka za rokov 1970 – 31.12.1992 sa nám zatiaľ nepodarilo zistiť. Hneď po zistení budú doplnení.)

Nositel'ky československého Radu Stříborného trojlístka 1968 - 1993

Priezvisko	Meno	Udelenie	Kde udelené
Koseová	Vlasta	22.2.1969	
Milčicová	Emilie	22.2.1969	
Janušítková	Marie	22.2.1969	
Štolbová	Ludmila	22.2.1969	
Divišová	Běla	22.2.1969	
Jančková	Elena	18.5.1969	Žilina
Mikulová	Mária	18.5.1969	Žilina
Smatanová-Uhnáková	Alžběta	18.5.1969	Žilina
Filipová	Anna	13.6.1970	
Foitová	Emilie	13.6.1970	
Králová	Viola	13.6.1970	
Remešová	Olga	13.6.1970	
Smítalová	Marie	13.6.1970	
Benešová	Marie	1970	Roztoky
Macková	Vlasta	1970	Roztoky
Řeháková	Růžena	1970	Roztoky
Kysel'ová - Jurajová	Lýdia	13.6.1992	Trenčín

Nositelia Radu Strieborné vlka a Strieborného trojlístka zo Slovenska. Stav k 21.7.2019.

Priezvisko	Meno	Udelenie	Kde udelené
Stržínek	Miloslav	18.5.1969	Žilina
Janček	Ivan	18.5.1969	Žilina
Horník (Hó)	Viktor	18.5.1969	Žilina
Ozábal	Ľudovít	27.5.1990	Žilina
Schwab	Bedrich	14.10.1995	Žilina
Janota	Igor	14.10.1995	Žilina
Sokol	Tibor	14.10.1995	Žilina
Broďany	Anton	14.10.1995	Žilina
Jablonský	Ivan	14.10.1995	Žilina
Kvasnica	Marián	14.10.1995	Žilina
Miklánek	Štefan	31.8.1996	Bratislava
Petríček	Jozef	6.11.1999	Trnava
Škvarenina	Pavel	24.5.2013	Žilina
Janota	Peter	24.5.2013	Žilina
Pokorný	Ján	24.5.2013	Žilina
Legutky	Andrej	17.10.2014	Bratislava
Skokan	Ján	21.2.2015	B. Štiavnica
Mikloš	Jozef	21.2.2015	B. Štiavnica

Priezvisko	Meno	Udelenie	Kde udelené
Smatanová - Uhnáková	Alžbeta	18.5.1969	Žilina
Mikulová - Juhásová	Mária	18.5.1969	Žilina
Jančeková	Elena	18.5.1969	Žilina
Kysel'ová - Jurajová	Lýdia	13.6.1992	Trenčín
Vlčeková	Galina	14.10.1995	Žilina
Janotová	Nora	14.10.1995	Žilina
Krajčovičová	Jarka	14.10.1995	Žilina
Šimková	Mária	14.10.1995	Žilina
Štěpánková	Eva	14.10.1995	Žilina
Jablonská	Jana	14.10.1995	Žilina
Trizuliaková	Alexandra	23.10.2011	Prešov
Oravcová	Anna	23.10.2011	Prešov
Treľová	Anna	28.1.2012	B. Štiavnica

Nositelia Radu Strieborného leva

Priezvisko	Meno	Sk. meno	Rok udelenia	Pôsobisko
Grantner	Ctibor	Cipa	1989	Holandsko
Miltner	Miloš	Jestřáb	1990	Švajčiarsko
Havel	Václav	Chrobák	1990	ČSFR
Kukal	Karel	Cooki	1991	Švajčiarsko
Eliášová	Věra	Máma	1991	Švajčiarsko
Bělovský	Oldřich	Obé	1991	Nemecko
Cihlár	Josef	Pep	2001	Česko

Fotogaléria nositeľov Radu Strieborného vlka

(Ospravedlňujem, že kvalita niektorých fotografií nie je dobrá, ale kvalitnejšie fotografie neboli k dispozícii)

Antonín Benjamín Svojsík

Jan Novák

Josef Rössler - Ořovský

Eduard Schwarzer

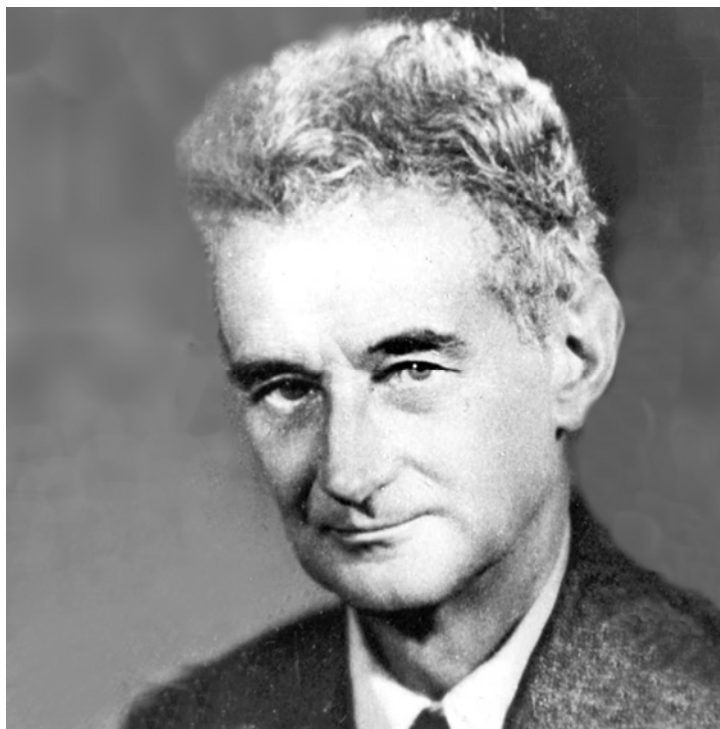
Alois Ježek

Augustín Šrámek

Bohuslav Řehák

Josef Šimánek

Jozef Charvát

Rudolf Plajner

František Kulík

Bohuslav Bursík

Ladislav Filip

František Jandus

Ján Otakar Martinovský

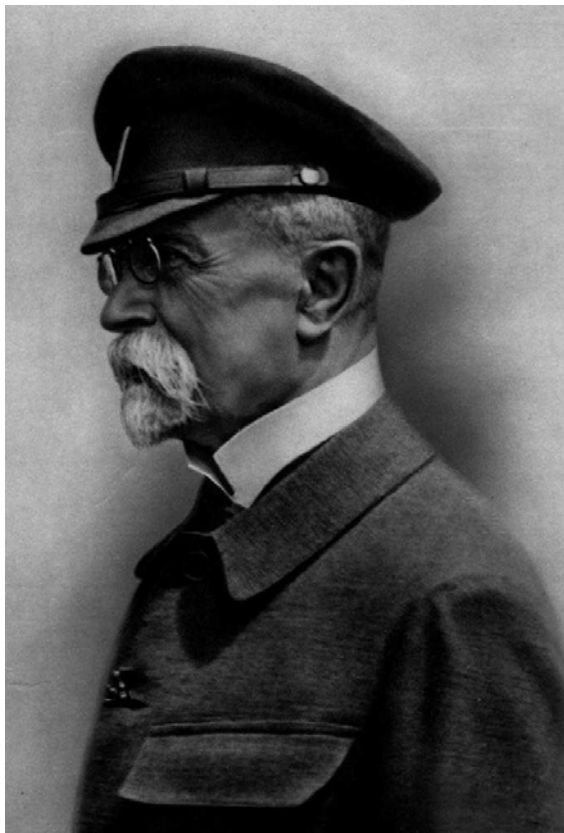
František Němec

Eduard Ureš

Antonín Sum

Tomáš Garrigue Masaryk

Král Carol II., protektor rumunských skaut
a nositel' československého Řádu stříbrného
vlka

Rumunský skautský náčelník Teofil
Sidorovič - nositel' československého
Řádu stříbrného vlka

Fotogaléria nositeľiek Radu Strieborného trojlístka

Vlasta Koseová

Emilie Milčicová

Marie Janušíková

Ludmila Štolbová

Běla Divišová

Mária Mikulová

Alžbeta Smatanová-Uhnáková

Marie Smítalová

Olga Remešová

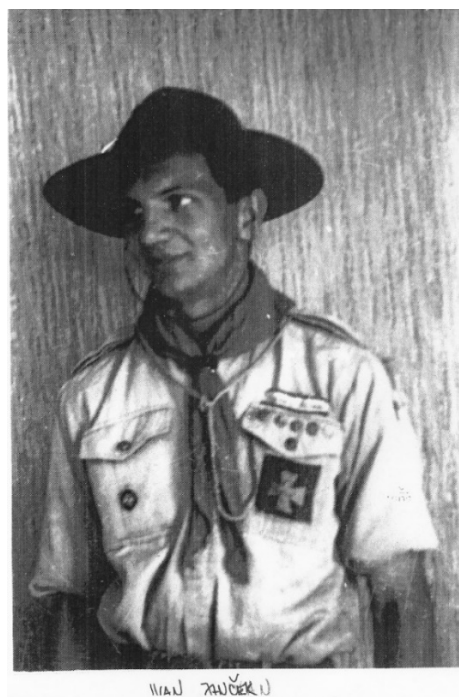

Vlasta Macková

Fotogaléria nositeľov Radu Strieborného vlka – Slovensko

Miloslav Stržínek

Ivan Janček - Maršál

Viktor Horník (Hó)

Ľudo Ozábal

Bedrich Schwab – Frico

Igor Janota – It'o

Tibor Sokol - Noe

Anton Broďani – Kolektív

Ivan Jablonský - Stonoha

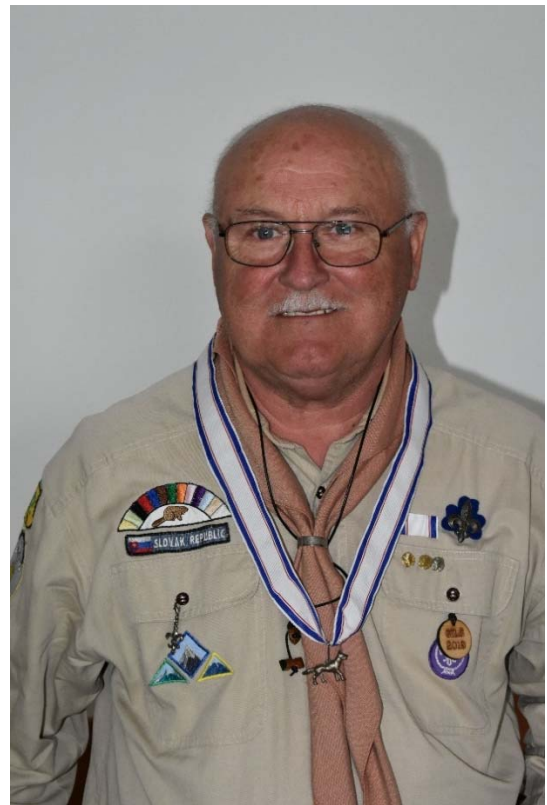
Marián Kvasnica – Majoran

Štefan Miklánek – Ai

Jozef Petříček – Runco

Pavel Škvarenina – Johny

Peter Janota – Slížik

Ján Pokorný – Johany

Andrej Legutky – Andy

Ján Skokan - Sloník

Jozef Mikloš – Mufi

Fotogaléria nositeľiek Radu Strieborného trojlístka Slovensko

Lýdia Kysel'ová – Jurajová

Galina Vlčeková – Markíza

Nórika Janotová

Jarka Krajčirovičová

Mária Šimková – Maňka

Eva Štěpánková – Muhaha

Jana Jablonská – Jaja

Alexandra Trizuljaková – Alenka

Anna Oravcová – Nina

Anna Treľová – Tanka

Nositelia Radu Strieborného leva – exilový skauting

Ctibor Grantner – Cipa

Věra Eliášová – Mára

Miloš Miltner – Jestřáb

Josef Cihlár - Pep

Václav Havel

Podmienky (august 2019) na udelenie slovenského Radu Strieborného vlka a Strieborného trojlístka:

Predkladateľ návrhu: člen N-SLSK, ktorákkoľvek nižšia organizačná zložka alebo orgán SLSK, nositelia Radu SV alebo ST.

Rad Strieborného vlka a Rad Strieborného trojlístka sa udeľuje len členom SLSK za vynikajúce zásluhy v skautskom hnutí a zároveň mnohoročnú prácu v skautingu, za príkladné osobné a morálne postoje. Za vynikajúce zásluhy možno považovať:

- a) výnimočnú, vynikajúcu a príkladnú výchovnú činnosť (v úlohe vodcu, vodkyne skautského oddielu);
- b) prácu s veľmi dobrými výsledkami na celkovom rozvoji skautskej organizácie v oblasti riadenia;
- c) organizácie alebo riadenia jej nižšej organizačnej zložky;
- d) prácu v oblasti výchovného programu, s veľmi dobrými výsledkami zlepšenia alebo udržania kvality výchovného programu;
- e) prácu s veľmi dobrými výsledkami v oblasti propagácie skautingu a rozšírenia organizácie, bez straty kvality výchovného programu a bez ústupkov z cieľov a ideálov skautingu;
- f) prácu s veľmi dobrými výsledkami v oblasti vzdelávania a podpory činnosti dospelých v SLSK, najmä ideovo výbornú kvalitu úrovne vzdelávania a veľmi dobré výsledky prípravy vodcov v SLSK;
- g) vernosť skautským ideálom a neohrozené postoje v časoch zameraných proti existencii alebo dobrému fungovaniu organizácie.

Vyznamenanie nie je možné udeliť "in memoriam".

Zbor nositeľov:

- a) Zbor nositeľov RSV tvoria všetci nositelia Radu Strieborného vlka a Zbor nositeľov RST tvoria všetky nositeľky Radu Strieborného trojlístka
- b) Senior, seniorka zboru je najstarší žijúci nositeľ, nositeľka.
- c) Zbor nositeľov riadi senior, seniorka a zvoláva zbor podľa potreby, najmenej však raz ročne. Pokiaľ senior, seniorka zasadanie zboru v danom termíne nezvolá, zvoláva ho volený hovorca, hovorkyňa. Hovorcu volia spomedzi seba nositelia RSV a RST.

Počet žijúcich nositeľov Radu Strieborného vlka a Radu Strieborného trojlístka je najviac 7. Nositelia Radu Strieborného vlka a Radu Strieborného trojlístka majú právo zúčastniť sa činnosti ktoréhokoľvek skautského orgánu alebo organizačnej zložky Slovenského skautingu. Majú právo zaujímať stanovisko ku ktorémukoľvek problému a predkladať svoje odporúčania a návrhy reprezentantom organizačných a výchovných zložiek všetkých stupňov.

Rad Strieborného vlka SR

Rad Strieborného trojlístka SR

Rady ČSR

Rad Stříbrného vlka

Rad Stříbrného trojlístka

Rad Stříbrného leva

Anglický a medzinárodný Rad Strieborného vlka

Rad Strieborného vlka – anglický

Rad Bronzového vlka - medzinárodný